

opusdei.org

"Ständig bön, från morgon till kväll"

Sann bön, den som absorberar hela individen, gynnas inte så mycket av öknens ensamhet som av inre samling.
(Plogfåran, nr. 460)

26 oktober

Så länge jag lever kommer jag inte att upphöra att förkunna att det är absolut nödvändigt att vara en bönens människa, alltid!, vid alla tillfällen och under de mest skiftande omständigheter, för Gud överger oss aldrig. Det är inte kristet att se på

vänskapen med Gud som uteslutande en sista utväg. Är det normalt att ignorera eller förakta dem man älskar? Självfallet inte. Våra ord, önsknningar och tankar går ständigt till dem vi älskar: det är som om de ständigt vore närvarande. Så bör det vara även med Gud.

Om vi söker Herren på det sättet, blir hela vår dag ett enda förtroligt och förtröstansfullt samtal. Jag har sagt och skrivit det många gånger, men jag har ingenting emot att upprepa det, för vår Herre får oss att inse - genom sitt exempel - att detta är det säkraste sättet att handla: ständig bön, från morgon till kväll och från kväll till morgon. När allt går lätt, så säg: Tack, min Gud! När du går igenom en svår period, så upprepa: Herre, överge mig inte! Och denne Gud, som har *ett milt och ödmjukt hjärta*, kommer inte att glömma våra böner eller vara likgiltig, för han har sagt *be så skall ni få, sök, så skall ni*

finna, bulta, så skall dörren öppnas.
(Guds vänner, nr. 247)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
standig-bon-fran-morgon-till-kvall/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/standig-bon-fran-morgon-till-kvall/)
(2026-03-22)